

Konferencens Forhandlinger.

I Løbet af Konferencens første Dage konstituerede de forskellige Kommissioner sig og paabegyndte paa Grundlag af de af Arbejdsbureauet udarbejdede Rapporter Behandlingen af Dagsordenens Punkter. Samtidig hermed behandlede Plenarforsamlingen ligesom tidligere Aar Generaldirektørens Rapport (Dagsordenens Punkt 1).

Der gives nedenfor en Gennemgang af Dagsordenen Punkt for Punkt, saaledes at de vedtagne Konventioner og Henstillingers Tekst, oversat til Dansk, aftrykkes som Bilag til nærværende Beretning.

Endelig aftrykkes en Liste over de paa Den internationale Arbejdsorganisationens Arbejdskonferencer vedtagne Konventioner, samt en Fortegnelse over de af Danmark tiltraadte Konventioner med Angivelse af Ratifikationsdato og Bekendtgørelsesdato.

1. Rapport fra Arbejdsbureauets Generaldirektør.

(Dagsordenens Punkt 1).

Generaldirektørens Rapport, der omfatter Tiden fra Montrealkonferencens Afslutning i Oktober 1946 til Maj—Juni 1947, gennemgaar de økonomiske og socialpolitiske Hovedtendenser indenfor dette Tidsrum og slutter med en Oversigt over Arbejdsorganisationens Virksomhed indenfor samme Periode, jfr. nedenstaaende Resumé af Rapporten.

Resumé af Generaldirektørens Rapport.

I Rapportens Indledning gives der ligesom tidligere en Oversigt over de vigtigste politiske Begivenheder siden Fremkomsten af forrige Aars Rapport. Rapporten nævner herunder, at Fredstraktater er blevet afsluttet med Italien, Finland, Bulgarien, Rumænien og Ungarn den 10. Februar 1947 i Paris, hvorimod Fredstraktat ikke er blevet afsluttet med Østrig. Skønt Resultatet af Mødet i Moskva var langt under Forventning, har det i hvert Fald tjent til at klarlægge, hvilke Spørgsmaal der er Uenighed om, og det maa, efter at disse er blevet trukket saa skarpt op, haabes, at Taalmodighed og Vedholdenhed i Forbindelse med den voksende Overbevisning om, at en Løsning ad Overenskomstvejen er afgørende for Europas Fremtid og dermed for Verden som Helhed, tilsidst maa føre til Enighed om deres Løsning.

Det vil imidlertid være en Fejl at tro, at en saadan Løsning kan skabe mere end det Grundlag, paa hvilket Europas økonomiske Liv kan baseres. Der maa derfor knytte sig lige saa stor Betydning til de samtidige Bestræbelser for at behandle Verdens økonomiske Spørgsmaal i en større Sammenhæng, og i denne Forbindelse er det naturligt at rette Opmærksomheden mod de Forenede Nationer og Den internationale Arbejdsorganisation.

Der redegøres dernæst for Overenskomsten mellem de Forenede Nationer og Arbejds-